

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ
ФЕДЕРАЦИЈЕ О РЕАДМИСИЈИ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о реадмисији, који је потписан у Београду, 16. октобра 2014. године, у оригиналу на српском и руском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о реадмисији, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РУСКЕ ФЕДЕРАЦИЈЕ О РЕАДМИСИЈИ

Влада Републике Србије и Влада Руске Федерације (у даљем тексту: стране),

у жељи да унапреде сарадњу између две државе у области сузбијања незаконитих миграција,

уверене да усаглашавање принципа и норми којима се одређује поступак враћања, прихвата и предаје лица чији је боравак на територији њихових држава у супротности с важећим условима за улазак и боравак страних држављана и лица без држављанства представља важан саставни део регулисања процеса миграција и допринос сузбијању незаконитих миграција,

истичући да овај споразум не дира у права, обавезе и одговорности Републике Србије и Руске Федерације које проистичу из међународног права, укључујући норме међународног права у области људских права нарочито садржане у Универзалној декларацији о људским правима од 10. децембра 1948. године, Међународном пакту о грађанским и политичким правима од 16. децембра 1966. године, Конвенцији о статусу избеглица од 28. јула 1951. године и Протоколу о статусу избеглица од 31. јануара 1967. године, Конвенцији за заштиту људских права и основних слобода од 4. новембра 1950. године и Протоколу бр. 4 уз Конвенцију од 16. септембра 1963. године, као и у Конвенцији против мучења и другог окрутног, нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања од 10. децембра 1984. године и Европској конвенцији о екстрадицији од 13. децембра 1957. године,

договориле су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

За потребе овог споразума изрази наведени у овом члану имају следеће значење:

- „реадмисија” јесте предаја коју врше надлежни органи државе стране молиље и прихват који врше надлежни органи државе замољене стране, у складу са условима и поступком из овог споразума, лица чији је улазак на територију државе или боравак на територији државе стране молиље у супротности с њеним важећим законодавством којим се регулишу питања уласка, изласка и боравка страних држављана и лица без држављанства;
- „страна молиља” јесте страна чији надлежни државни орган подноси захтев за реадмисију или транзит лица у складу са овим споразумом;
- „замољена страна” јесте страна чијем се надлежном државном органу подноси захтев за реадмисију или транзит лица у складу са овим споразумом;
- „држављанин државе стране” јесте лице које има држављанство Републике Србије или Руске Федерације у складу с њиховим законодавством;
- „држављанин треће државе” јесте лице које није држављанин Републике Србије или Руске Федерације и које има држављанство друге државе;

- „лице без држављанства” јесте лице које није држављанин Републике Србије или Руске Федерације и које не поседује податке о томе да има држављанство треће државе;

- „надлежни органи” јесу државни органи Републике Србије или Руске Федерације који су одговорни за спровођење овог споразума;

- „дозвола боравка” јесте одобрење које издају надлежни органи држава страна којим се лицу даје право да борави на државној територији Републике Србије или Руске Федерације. Овај израз не обухвата дозволе боравка на територији држава страна у вези са обрадом захтева за азил или захтева за издавање дозволе за боравак;

- „виза” јесте одобрење које издају или одлука коју доносе надлежни органи држава страна, која је потребна ради уласка на државну територију или транзита преко државне територије Републике Србије или Руске Федерације. Овај израз не обухвата посебну категорију аеродромских транзитних виза;

- „транзит” јесте прелазак држављанина треће државе или лица без држављанства преко територије државе замољене стране на путу из државе стране молиље у државу одредишта.

Члан 2.

Рeadмисија држављана држава страна

1. Надлежни органи државе замољене стране ће прихватити, на захтев надлежног органа државе стране молиље, лица чији је улазак или боравак на територији државе стране молиље у супротности са законодавством те државе којим се регулишу питања уласка, изласка и боравка страних држављана, ако се установи да су држављани државе замољене стране.

2. Ако је потребно, лицу које је у поступку реадмисије, независно од његове воље надлежни органи државе замољене стране, у року од седам радних дана, у складу са законодавством државе замољене стране издају документа неопходна за улазак тог лица на територију државе замољене стране.

3. Документа на основу којих се установљава чињеница да лице поседује држављанство једне од држава страна наведена су у Протоколу о спровођењу Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о реадмисији (у даљем тексту: Протокол о спровођењу).

4. Надлежни органи држава страна у року од 30 (тридесет) календарских дана од дана ступања на снагу Протокола о спровођењу, дипломатским путем, размењују обрасце докумената из става 3. овог члана. У случају измене образаца ових докумената надлежни органи држава страна о томе обавештавају једни друге без одлагања, дипломатским путем.

5. Ако надлежни органи државе стране молиље нису у могућности да поднесу ниједан од докумената којим се потврђује држављанство лица, надлежни органи држава страна се договарају о обављању разговора на територији државе стране молиље с лицем које је у поступку реадмисије, ради прибављања података о његовом држављанству. Поступак вођења разговора спроводи се у складу с Протоколом о спровођењу.

6. У случају реадмисије држављанина државе замољене стране који поседује такође и држављанство треће државе, страна молиља узима у обзир вољу наведеног лица у коју земљу жели да се врати.

Члан 3.

Рeadмисија држављана трећих држава и лица без држављанства

1. Надлежни органи државе замољене стране прихватају, на захтев надлежног органа државе стране молиље, држављанина треће државе или лице без држављанства које се налази на територији државе стране молиље у супротности са законодавством те државе којим се регулишу питања уласка, изласка и боравка страних држављана и лица без држављанства, ако су поднети докази о томе да је наведено лице:

- ушло на територију државе стране молиље директно с територије државе замољене стране у супротности са законодавством државе стране молиље којим се регулишу питања уласка, изласка и боравка страних држављана и лица без држављанства;

- у време подношења захтева за реадмисију имало законски основ за боравак на територији државе замољене стране.

2. Обавеза реадмисије из става 1. овог члана се не примењује ако се држављанин треће државе или лице без држављанства налазило искључиво у транзитној зони међународног аеродрома на територији државе замољене стране.

3. Ако држављанин треће државе или лице без држављанства не поседује документ неопходан за улазак на територију државе замољене стране, након добијања позитивног одговора на захтев за реадмисију, надлежни орган државе стране молиље издаје таквом лицу у року од седам радних дана путни документ који признаје замољена страна, а који је неопходан за улазак тог лица на територију државе замољене стране.

4. Надлежни органи држава страна у року од 30 (тридесет) календарских дана од дана ступања на снагу Протокола о спровођењу дипломатским путем размењују обрасце путног документа из става 3. овог члана. У случају измена образаца наведеног документа надлежни органи држава страна о томе обавештавају једни друге без одлагања, дипломатским путем.

5. Списак докумената који указују на постојање основа за реадмисију држављана трећих држава и лица без држављанства наведен је у Протоколу о спровођењу.

Члан 4.

Рокови за подношење и разматрање захтева за реадмисију

1. Захтев за реадмисију у погледу држављана држава страна може поднети надлежни орган државе стране молиље од дана када је установљена чињеница незаконитог уласка на територију државе стране молиље или незаконитог боравка држављана државе замољене стране на наведеној територији.

2. Захтев за реадмисију у погледу држављанина треће државе или лица без држављанства подноси надлежни орган државе стране молиље у року од највише 180 (сто осамдесет) календарских дана од дана када је установљена чињеница незаконитог уласка или незаконитог боравка држављанина треће државе или лица без држављанства на територији државе стране молиље.

3. Надлежни орган државе замољене стране у року од 30 (тридесет) календарских дана од дана пријема захтева за реадмисију у погледу држављанина државе замољене стране, држављанина треће државе или лица без држављанства, даје сагласност за прихват или образложено одбијање прихвата, ако надлежни органи државе замољене стране установе да не постоје неопходни услови, из члана 2. став 1. и члана 3. став 1. овог споразума. Када постоје правне или чињеничне сметње за благовремени одговор на захтев за реадмисију, рокови за давање одговора ће се, на образложени захтев надлежног органа државе замољене стране, продужити до 60 (шездесет) календарских дана.

4. Ако лице које је у поступку реадмисије има важећи документ који је неопходан за улазак на територију државе замољене стране, а који као такав признају државе страна, није потребно подношење захтева за реадмисију.

Члан 5.

Рокови за предају лица које је у поступку реадмисије

1. Предаја лица за које је замољена страна дала сагласност за реадмисију обавља се у року од 30 (тридесет) календарских дана од дана када страна молиља прими такву сагласност, ако се у сваком појединачном случају надлежни органи држава страна другачије не договоре.

2. Рок из става 1. овог члана може се продужити ако лице које је у поступку реадмисије не може бити предато надлежном органу државе замољене стране због настанка околности које објективно спречавају предају, нарочито у случају тешке болести лица које је у поступку реадмисије или немогућности благовременог утврђивања места на коме се то лице налази на територији државе стране молиље.

Члан 6.

Рeadмисија грешком

Надлежни органи државе стране молиље поново прихватају, у року од 30 (тридесет) календарских дана од дана његове предаје, држављанина државе замољене стране, држављанина треће државе или лица без држављанства које су предали, ако резултати провере до којих је дошла замољена страна након предаје лица покажу да не постоје услови неопходни за његову реадмисију (реадмисија грешком). У том случају, надлежни орган државе замољене стране предаје надлежном органу државе стране молиље све материјале које поседује у вези с наведеним лицем.

Члан 7.

Транзит

1. Надлежни орган државе замољене стране, на захтев надлежног органа државе стране молиље, дозвољава транзит држављана трећих држава и лица без држављанства с територије државе стране молиље преко територије државе замољене стране, ако страна молиља гарантује да ће лицима наведеним у овом ставу бити дозвољен несметан улазак на територију треће државе, независно од тога да ли је то држава транзита или држава одредишта.

2. Транзит лица из става 1. овог члана, према потреби, може се обављати уз пратњу представника надлежних органа државе стране молиље, као и других лица која врше пратњу.

3. Захтев за транзит лица у складу са овим чланом подноси надлежни орган државе стране молиће благовремено, а најкасније 15 (петнаест) календарских дана пре планираног дана транзита лица преко територије државе замољене стране, ако се у сваком појединачном случају надлежни органи држава страна другачије не договоре.

4. Надлежни орган државе замољене стране даје сагласност за транзит или образложено одбија реализацију транзита у року од седам календарских дана од дана пријема захтева за транзит.

5. Надлежни органи државе замољене стране, према потреби, издају лицима из става 1. овог члана транзитне визе.

6. Надлежни орган државе замољене стране може одбити транзит лица у случају:

- да постоји опасност да у држави одредишта или у другој држави транзита држављанин треће државе или лице без држављанства буде подвргнуто мучењу, нечовечном или понижавајућем поступању, кажњавању, смртној казни или прогону на расној, верској и националној основи, као и на основу припадности одређеној друштвеној групи или због политичких уверења;

- да је боравак лица на територији државе замољене стране непожељан, конкретно из разлога националне безбедности, јавног реда и мира или јавног здравља.

7. Замољена страна, независно од дате сагласности за транзит, може вратити лица из става 1. овог члана у државу стране молиће ако се током њиховог транзита преко државе замољене стране, у погледу тих лица установе околности из става 6. овог члана, као и ако се њихов транзит у државу одредишта или државу транзита не може више сматрати загарантованим.

Члан 8.

Услови предаје

1. Стране врше реадмисију држављана држава страна првенствено ваздушним путем.

2. Стране на основу реципроцитета настоје да ограниче случајеве реадмисије и транзита држављана трећих држава и лица без држављанства која могу бити враћена директно у државе чија држављанства имају или државе у којима имају боравак.

3. Стране врше реадмисију и транзит држављана трећих држава и лица без држављанства ваздушним путем, ако се стране другачије не договоре.

Члан 9.

Заштита података о личности

Подаци о личности које надлежни органи држава страна размењују или предају један другом у вези са спровођењем одредаба овог споразума подлежу евиденцији и заштити у држави сваке од страна у складу с њеним законодавством. Уз то, примењују се следећа начела:

- подаци о личности морају се користити само у сврху овог споразума;
- подаци о личности се размењују само између надлежних органа држава страна;
- подаци о личности морају бити примљени и обрађени на законит начин;

- на одговарајући захтев, надлежни органи државе једне од страна који су примили податке о личности обавештавају надлежне органе државе друге стране који су предали податке о личности о њиховом коришћењу;

- надлежни органи држава страна гарантују поверљивост података о личности који се примају на основу овог споразума и не предају их трећој држави осим уз писану сагласност надлежног органа државе стране која је послала те податке о личности;

- надлежни органи држава страна обезбеђују заштиту података о личности од случајног губитка, недозвољеног приступа, промене или објављивања.

Члан 10.

Трошкови

1. Трошкове у вези с реадмисијом и евентуалном пратњом лица из члана 2. став 1. и члана 3. став 1. овог споразума до граничног прелаза државе замољене стране сноси страна молиљга, ако те трошкове не могу да плате лично наведена лица или треће стране.

2. Трошкове у вези с транзитом и евентуалном пратњом лица из члана 7. став 1. овог споразума, као и њиховим евентуалним враћањем, сноси страна молиљга, ако те трошкове не могу да плате лично наведена лица или треће стране.

3. Трошкове у вези с предајом лица из члана 6. овог споразума и њиховом евентуалном пратњом до граничног прелаза државе стране молиљге сноси страна чије је поступање или непоступање довело до предаје лица за које није постојао основ за реадмисију.

Члан 11.

Привремена обустава и поновна примена Споразума

1. Свака страна може, из разлога заштите националне безбедности, јавног реда и мира или јавног здравља, делимично или у потпуности привремено обуставити примену овог споразума.

2. Једна страна обавештава другу страну у писаном облику дипломатским путем о привременој обустави примене овог споразума или његовој поновној примени најкасније 72 (седамдесет два) сата пре почетка примене такве одлуке.

Члан 12.

Начела сарадње

Сва спорна питања која настану у односима између страна у вези са спровођењем или тумачењем овог споразума решавају се путем консултација и преговора између њих. У том циљу, стране могу такође одржавати радне састанке експерата.

Члан 13.

Протокол о спровођењу

Стране закључују Протокол о спровођењу који садржи правила која се односе на:

- надлежне органе и поделу надлежности између њих;
- граничне прелазе држава страна;

- доказе о постојању држављанства и о постојању основа за реадмисију држављана трећих држава и лица без држављанства;
- садржај и поступак подношења захтева за реадмисију или транзит;
- обављање разговора;
- поступак реадмисије или транзита;
- услове предаје лица с пратњом, укључујући и транзит држављана трећих држава и лица без држављанства;
- поступак међусобних плаћања у вези са спровођењем овог споразума;
- радне језике.

Члан 14.

Однос према другим међународним уговорима

1. Овај споразум не дира у права и обавезе сваке од страна које проистичу из других међународних уговора чија је учесница њена држава.
2. Ништа у овом споразуму не спречава враћање појединог лица на основу других међународних уговора чија је учесница држава једне од страна.

Члан 15.

Завршне одредбе

1. Овај споразум ступа на снагу првог дана у месецу који следи након датума пријема, дипломатским путем, последњег писаног обавештења о томе да су стране обавиле националне процедуре које су неопходне за његово ступање на снагу.
2. Стране, на основу узајамне сагласности, могу уносити измене и допуне у овај споразум.
3. Овај споразум се закључује на неодређено време, а престаје да важи по истеку 90 (деведесет) календарских дана од дана када једна од страна дипломатским путем прими писано обавештење друге стране о њеној намери да раскине овај споразум.
4. У случају престанка важења овог споразума стране ће регулисати обавезе које су настале за време његовог важења.

Сачињено у Београду, 16. октобра 2014. године у два примерка, сваки на српском и руском језику при чему су оба текста подједнако веродостојна.

За Владу
Републике Србије

др Небојша Стефановић

За Владу
Руске Федерације

Константин Рамадановски

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Руске Федерације о реадмисији (у даљем тексту: Споразум и Протокол), садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ СПОРАЗУМА

Потврђивањем овог закона остварује се ефикасан формално – правни механизам у циљу спречавања незаконитих миграција и с тим у вези омогућиће се организован, реципрочан и институционализован повратак лица, држављана Уговорних страна, држављана трећих држава и лица без држављанства која се налазе у нерегуларној ситуацији на територији државе друге стране.

III. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

У складу са чланом 10. Споразума, не задирући у право надлежног органа на накнаду трошкова за реадмисију од лица за које је тражена реадмисија или од трећих страна, сви трошкови превоза настали у вези са реадмисијом и транзитом, све до границе државе која је коначно одредиште падају на терет државе молиље.

Трошкови трансфера обухватају: трошкове издавања путног листа, трошкове авионске карте или трошкове превоза другим видовима саобраћаја; уколико за то постоји потреба могу настати и трошкови службене пратње који обухватају осим трошкова карата за превоз и трошкове насталих накнада на име обављања послова ескорта (дневница), као и могућих трошкова хотелског смештаја у замољеној држави.

Такође уколико за то постоји потреба могући су и трошкови ангажовања лекара и лекарских екипа, социјалних радника и других старатеља, када се ради о малолетним лицима, без пратње родитеља.

Ту такође улазе и трошкови боравка у прихватилиштима за странце; треба имати у виду и трошкове одвођења лица до амбасада, ради уручења докумената, као и трошкове одвођења лица до аеродрома.

Имајући у виду да је веома тешко предвидети колико често ће Република Србија бити у улози државе молиље, а колико у улози замољене државе приликом спровођења наведеног споразума и да динамика миграционих кретања варира не могу се унапред прецизно предвидети и испланирати финансијска средства потребна за спровођење конкретног споразума; уколико средства буду потребна у наредним годинама, средства ће бити обезбеђена у оквиру лимита Министарства унутрашњих послова утврђеног фискалном стратегијом.